

ת"פ 58188/02/17 - מדינת ישראל נגד ג'יהד אלרפאיעה (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 58188-02-17 מדינת ישראל נ' אלרפאיעה(עציר)
לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ מתמחה אליאסי חיים
נגד
הנאשם
ג'יהד אלרפאיעה (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד יאיר דרייגור

30 אוקטובר 2017

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו אותו ב - 8 עבירות של התפרצות לדירת מגורים בהתאם לסעיף 406 (ב) לחוק העונשין, 7 עבירות גניבה בהתאם להוראת סעיף 384 לחוק העונשין, 2 עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה בהתאם להוראת סעיף 10 לפקודת התעבורה, ו-2 עבירות של נהיגה בזמן פסילה בהתאם להוראת סעיף 67 לפקודת התעבורה.

באישום הראשון הורשע הנאשם בכך שבתאריך 15.12.16 בין השעה 07:05 לשעה 15:15 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם לדירה ברחוב התאנה 206 בישוב צפריה (להלן: "הדירה"), השייכת לאהובה מעודד (להלן: "המתלוננת") בכך שפתח את חלון ההזזה של הבית באמצעות החדרת חפץ חד בין החלון למשקוף, ונכנס אל הדירה, זאת עשה בכוונה לבצע גניבה.

במעמד המתואר לעיל בסעיף 1 גנב הנאשם מהדירה 2 מחשבים ניידים, ארנק, תכשיטים שונים ותעודות שונות בכך שנטל ונשא את הרכוש הנ"ל מחוץ לדירה ללא הסכמה ומתוך כוונה לשלול אותו שלילת קבע.

באישום השני הורשע הנאשם בכך שבתאריך 9.1.17 בין השעות 09:00 לשעה 14:30 או בסמוך לכך התפרץ הנאשם לדירה ברחוב חרצית בישוב מבועים, בכך ששבר את חלון הבית ונכנס פנימה בכוונה לבצע גניבה.

במעמד המתואר לעיל גנב הנאשם מהדירה שרשרת פנינים, צמיד, תכשיטים שונים וכסף מזומן בסך ₪ 800 לערך ללא הסכמת הבעלים ומתוך כוונה לשלולם שלילת קבע.

עמוד 1

באישום השלישי הורשע הנאשם בכך שביום 9.1.17 בין השעה 09:00 לשעה 14:30 התפרץ הנאשם לדירה ברחוב חרצית בישוב מבועים בכך ששבר את זכוכית דלת הכניסה לדירה ונכנס פנימה בכוונה לבצע גניבה. במעמד המתואר לעיל גנב הנאשם מהבית שני פנקסי שיקים ללא הסכמת הבעלים ומתוך כוונה לשלול אותם שלילת קבע.

באישום הרביעי הורשע הנאשם בכך שבתאריך 25.1.17 בין השעה 08:30 לשעה 11:30 התפרץ הנאשם לדירה בישוב תלמי יחיאל בכך ששבר את זכוכית הדלת האחורית ונכנס לתוך הדירה בכוונה לבצע גניבה, אך לא הספיק לגנוב דבר.

בסמוך לאחר המתואר לעיל נהג הנאשם ברכב מסוג ניסאן איתו הגיע לישוב תלמי יחיאל מבלי שהחזיק בידו רישיון נהיגה כדן, וזאת כשמעולם לא הוציא רישיון שכזה. נסיעה זו בוצעה כשהנאשם פסול מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה במסגרת גזר דין שהושת עליו בת"פ 15494-04-12.

באישום החמישי הורשע הנאשם בכך שבתאריך 6.2.17 בין השעה 08:00 לשעה 18:00 או בסמוך לכך התפרץ הנאשם לדירה בישוב ניר עקיבא בכך ששבר את חלון הדירה ונכנס פנימה בכוונה לבצע גניבה.

במעמד המתואר לעיל גנב הנאשם מהדירה 3 מחשבים ניידים, 2 טבלטים, תכשיטים שונים וכסף מזומן ללא הסכמת הבעלים בכוונה לשלול אותם שלילת קבע.

בתאריך הנ"ל נהג הנאשם סמוך לשעה 10:00 ברכב מסוג ניסאן מבלי שהחזיק בידו רישיון נהיגה כדן, כאשר מעולם לא הוציא רישיון שכזה וכאשר הוא פסול מלנהוג על פי האמור בגזר הדין שהושת עליו בת"פ 15494-04-12.

באישום השישי הורשע הנאשם בכך שבתאריך 6.2.17 בין השעה 09:00 לשעה 14:30 או בסמוך לכך התפרץ הנאשם לדירה 23 בישוב ניר עקיבא בכך שפתח את חלון המרפסת של הדירה ונכנס פנימה בכוונה לבצע גניבה.

במעמד המתואר לעיל גנב הנאשם מהדירה 4 מחשבים ניידים, תכשיטים, שעונים וקונסולת משחקים ללא הסכמת הבעלים ומתוך כוונה לשלול אותם שלילת קבע.

באישום השביעי הורשע הנאשם בכך שבתאריך 6.2.17 בין השעה 08:00 לשעה 15:15 או בסמוך לכך, התפרץ הנאשם לדירה 194 בישוב מבועים בכך שפתח דלת המרפסת בדחיפה ונכנס פנימה בכוונה לבצע גניבה.

במעמד המתואר לעיל גנב הנאשם מהדירה תכשיטים שונים, תעודת זהות, ארנק ופנקסי שיקים ללא הסכמת הבעלים ומתוך כוונה לשלול אותם שלילת קבע.

באישום השמיני הורשע הנאשם בכך שבתאריך 14.2.17 בסמוך לשעה 13:20 התפרץ הנאשם לדירה ברחוב הסייפן

בבאר שבע בכך ששבר את חלון חדר הילדים בקומה השנייה ונכנס אל תוך הבית בכוונה לבצע גניבה.

במעמד המתואר לעיל גנב הנאשם מהדירה שעונים, כספת ובה אקדח, תכשיטים שונים, כסף זר, דרכונים ושיקים וכן מזוודה כחולה אליה הכניס את הרכוש הגנוב והכל ללא הסכמת הבעלים ומתוך כוונה לשלול אותו שלילת קבע.

בסמוך לאחר המתואר לעיל שהבחין הנאשם בשוטרים שהגיעו למקום זה נטש את המזוודה ובה הציוד הגנוב והחל להימלט מהשוטרים בריצה ונעצר רק לאחר מרדף קצר.

הודאתו זו של הנאשם ניתנה ללא הסכמה לעניין העונש או תיקונים לכתב האישום. יחד עם זאת, הוצהר על ידי הצדדים כעובדה מוסכמת כי עובר לכל אחת מן ההתפרצויות, הנאשם ויידא כי לא נמצא אף אחד מדיירי הבית בתוכו ורק לאחר שבריר עובדה זו התפרץ אל תוך הבית. עוד הוסכם כי הנאשם לא היה מודע לתוכן הכספת באישום השמיני, וזו נלקחה על ידו נעולה ללא ידיעה כי בתוכה מצוי אקדח.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה במסגרת טיעוניה הכתובים לעונש הפנתה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בכללם שמירה על קניינו, ביטחונו ופרטיותו של אדם וכן פגיעה בביטחון המשתמשים בכביש. זו הפנתה לגישה המחמירה של בתי המשפט ביחס לעבירות של התפרצות לבתי מגורים וזאת בין היתר נוכח הפגיעה המובנית בתחושת הביטחון ושלוות נפשם של האזרחים הנגרמת כתוצאה מביצוען.

מידת הפגיעה של הנאשם אליבא דמאשימה הינה משמעותית נוכח ריבוי העבירות, טיב החפצים הגנובים ושוויים אשר אינו מתמצה רק בשווי הכספי אלא גם בעל ערך סנטימנטלי. עוד הפנתה לתכנון ולתעוזה הגלומים במעשיו בין היתר בשים לב להצטיידות מבעוד מועד בחפץ חד בו עשה שימוש, וכן לעובדה שההתפרצויות מבוצעות באור יום. המדובר במי שאגב כניסתו אל הבתים בארבעה אישומים שונים, גרם נזק וניפץ אחד מחלונות הבית על מנת לאפשר לו גישה פנימה. מדובר, במי שפרץ לדירות בישוים סמוכים אחד לשני ואף באותו ישוב ממש, דבר אשר יש בו כדי להגביר את הפגיעה המצטברת בתחושת הביטחון של התושבים.

בשל האמור לעיל, סבורה המאשימה כי יש לקבוע מתחם הולם נפרד לכל אישום שתחילתו 12 חודשים ותקרתו 24 חודשים, כאשר ביחס לאישומים 4 ו-5 (בהם מיוחסת לנאשם גם עבירה של נהיגה בזמן פסילה), עתרה למתחם נפרד שתחילתו 15 חודשים ותקרתו 30 חודשים מאסר בפועל.

בגדרי המתחם ביקשה המאשימה לתת הדעת לעברו הפלילי, הכולל גם הרשעות מן העניין, לתקופות המאסר אותן ריצה והעובדה כי הנאשם מבצע את המיוחס לו תקופה קצרה יחסית לאחר שחרורו ממאסר כאשר תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים שהינם ברי הפעלה. עוד נטען כי אין שיקולי שיקום המצדיקים חריגה מטה ממתחם העונש ההולם. יש בנתונים אלו שאינם קשורים לביצוע העבירה כדי למקם את עונשו ברף העליון של כל אחד מהמתחמים, לצד

הפעלתם של המאסרים המותנים במצטבר וענישה נלווית.

ב"כ הנאשם מנגד ביקש שלא למצות עם הנאשם את הדין. זה ציין בפתח דבריו כי הוא רואה עין בעין את החשש אותו ציינה המאשימה כי עבירות התפרצות יכול ותתדרדרנה לכדי אלימות של ממש וכך גם את הפגיעה הקשה בביטחוננו של המתלונן היה וזה יתקל עם הפורץ. בשל האמור לעיל, זה סבור שיש לאבחן את עניינו של הנאשם לקולא מעניינם של פורצים אחרים וזאת בשים לב לכך שהלה היה מוודא טרם כל כניסה לבית שאף לא אחד מהדיירים מצוי בתוכו. במצב דברים שכזה הרי שגם מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים קטנה משמעותית מאשר על דרך הכלל.

בנוסף לאמור לעיל, נטען שחלק מהרכוש שנגנב, נתפס בביתו של הנאשם והושב למתלוננים ועל בית המשפט לקחת לקולא את הצמצום בנזק הממוני שנגרם למתלוננים. עוד נטען כי מדובר בעבירות שבוצעו באופן בלעדי ובלבדי על ידי הנאשם. אין המדובר בשימוש בכלי פריצה יעודיים או עבירות שבוצעו בתחכום רב. יש בכל אלה כדי לקבוע מתחם עונש הולם בגין כל אירוע שתחילתו עונש מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות.

בגדרי המתחם עתר הסנגור לקחת בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם, את נסיבות חייו הקשות, דלותה של משפחתו והעדר דמות מדריכה ומטיבה, דבר שהביאו לחבור לסביבה השולית שבה גדל סביבה שבה, פשע, הוא הנורמה. הנאשם הודה, חסך זמן שיפוטי יקר, חסך את העדתם של המתלוננים. יש בכל אלה כדי להביא את עונשו של הנאשם לתקרת עונש שלא תעלה על 30 חודשים לכל היותר. בנוסף, עתרה ההגנה להימנע מהשתת עיצומים כספיים נוכח מצבו הסוציו אוקונומי הקשה. על פי הנתען הנאשם לא יוכל לעמוד בשום עיצום כספי ובשל כך כל קנס שיוטל עליו יהיה בו להביא בעקיפין להארכת תקופת מאסרו. עוד התבקש בית המשפט להפעיל את המאסרים המותנים שהינם ברי הפעלה בחופף לכל עונש מאסר אחר שייגזר על הנאשם, וזאת גם כן על רקע כל שפורט לעיל שנכון גם ביחס לאופן הפעלת המאסר המותנה.

הנאשם מצדו ציין כי מגיל 18 הוא מצוי בכלא וכל פעם שהוא משתחרר אין מי שיעזור לו, יתמוך בו ויכוון אותו. זה הוסיף כי עברו הפלילי לא אחת מונע ממנו להתקבל לעבודות. מאסרו ומעצרו מטילים עליו ועל משפחתו בושה גדולה. עוד תיאר כי אמור היה להתחתן אולם נוכח הסתבכותו, ארוסתו ביטלה את החתונה העתידית. זה ביקש שלא להחמיר עמו וכך גם להימנע משלילת רישיון הנהיגה שלו, באופן שיוכל להוציא בעתיד רישיון ולמצוא עבודה.

דין והכרעה:

בהתאם לתיקון 113, כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, וכשלב ראשון, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. בסוגיה דנן ניתנו מספר פסקי-דין מנחים החל מע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י שבו הונח מבחן "הקשר ההדוק" לצד פסיקה נוספת בכללה בע"פ 5834/13 5910/13 פלוני נ' מ"י (20.11.2014), [פורסם בנבו], ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מ"י (29.12.2014), [פורסם בנבו]. יישום האמור הפסיקה המפורטת הביאני לכלל מסקנה כי יש לקבוע מתחם נפרד לאישום הראשון, לאישומים השני והשלישי, לאישום הרביעי, לאישומים החמישי שישי והשביעי ומתחם נוסף לאישום השמיני.

מסקנה זו של בית המשפט מבוססת על כך שחרף הזהות בעבירות שבהן הורשע הנאשם הרי שיש לבצע הבחנה ברורה בין עבירות שמבוצעות ברצף באותו זמן ומקום לבין כאלה אשר בין לבין קודמותיהן יש הפסקה ברורה בזמן, לרבות שוני במקום.

בהינתן האמור לעיל, הרי שהאישום הראשון מבוצע בשלהי שנת 2016 ביישוב צפירה אשר נמצא במרכז הארץ סמוך לנתב"ג. האישומים השני והשלישי מבוצעים ברצף באותו זמן ובאותו מקום ב-9.1 ביישוב מבועים. המפורט באישום הרביעי מבוצע כשבועיים וחצי לאחר ההתפרצות למבועים ביישוב תלמי יחיאל אשר ממוקם בסמוך לצומת ראם. האישומים החמישי, השישי והשביעי מבוצעים ברצף באותו זמן, כאשר גם אם ההתפרצות באישום השביעי מבוצעת ביישוב מבועים ולא בניר עקיבא הרי שמדובר ביישוב סמוך, דבר העולה בקנה אחד גם עם השימוש שעשה הנאשם באותם אישומים ברכב שבו נהג בהיותו פסול מלנהוג. האישום השמיני מבוצע כשבוע לאחר ההתפרצות לניר עקיבא בעיר באר שבע.

למעלה מן הצורך וברמה הרעיונית ישנו קושי מסוים בנקיטה במתווה שלפיו מי אשר עוסק בביצוע עבירות פליליות באופן תדיר ורצוף יזכה להקלה בדמות קביעת מתחם כולל על פני מי אשר מבצע עבירות באופן ספורדי. עוד בהקשר לכך ראה ניתוח המעמיק של כב' השופט אבינור במסגרת ת"פ 1382-09-13 שם נקבע מתחם נפרד לכל התפרצות שבוצעה על ידי מספר נאשמים כחלק מקשירת קשר. כמו כן ראה ת"פ 44080-05-16 (שלום רחובות) וכן ת"פ 4504-11-15 (שלום פתח תקווה) בהם בתי משפט ראו לקבוע מתחם נפרד לכל התפרצות, הגם שחלקן התבצעו בסמיכות זמנים רבה.

כבר עתה יוקדם המאוחר ויצוין כי אפילו בית המשפט יקבע מספר מתחמים נפרדים הלכה למעשה לא יהיה בכך כדי לשנות באופן מהותי את התוצאה הסופית שכן בסופם של דברים אין לערוך חישוב אריתמטי שתוצאתו יכולה להביא את עונשו של הנאשם לכדי מספר רב של שנות מאסר ואף כזה שיהיה דו-ספרתי. בהתאם לסעיף 40 יג סיפא לחוק העונשין, בית המשפט יחפוף את העונשים שייגזרו על הנאשם בגדרי כל אחד מהמתחמים, באופן שתישמר פרופורציה בין מכלול אשמו של הנאשם וחומרת מעשיו לבין העונש הכולל שייגזר עליו.

לגופם של דברים, בעבירות של התפרצות לדירת מגורים וגניבה פגע הנאשם בערכים המוגנים של ביטחון הציבור, קניינו, שלמות גופו וכן הזכות לפרטיות. עוד יש במעשיו של הנאשם כדי לפגוע בערכים שענינם הסדר הציבורי ושלטון החוק.

על הצורך בענישה מחמירה בעבירות מסוג זה ראה רע"פ 3063/11 אפרים כהן נ' מדינת ישראל (17.4.2011):

"עבירות התפרצות למעונו של אדם וגניבה או נסיון לגנוב את תכולתו, מתרחשות בחלק ניכר מדי יום בלא שעולה בידיהן של רשויות האכיפה לאתר את העבריינים. והנה בינתיים בא אדם לביתו, מוצא מהפכת סדום ועמורה, ומי שלא עמל ולא טרח בו עמד עליו לגזול יגיע של הזולת ולגרום לו חסרון כיס, מפח נפש ואימה. על כן לא יתכן, אלא בהתקיים נסיבות חריגות במיוחד, כי כאשר נלכד העבריין בעבירה מסוג זה, ייגזר עליו עונש שאינו מאסר בפועל, ואין בכך חידוש; קל וחומר, כאשר למבצע העבירה עבר פלילי עשיר".

עוד אפנה בעניין זה לדבריו של כב' השופט ס' ג'ובראן ברע"פ 10551/09 יורובסקי נ' מדינת ישראל (6.1.09):

"בית משפט זה חזר והזהיר והתריע פעמים רבות, כי תינקט גישה מחמירה בענישה על עבירות רכוש בכלל ועל עבירות ההתפרצות לבתים בפרט, גישה אשר תציב הגנה משמעותית ויעילה יותר לביטחונם של אזרחים תמימים, ואשר תעניק את המשקל הראוי גם למחיר הנפשי והצער שמוסבים להם בשל החדירה לפרטיותם".

ראו גם ע"פ 7453/08 מדינת ישראל נ' אורן אואזנה (31.12.08); ראה גם רע"פ 1708/08 מרדכי לוי נ' מדינת ישראל (21.2.08); עפ"ג 55598-02-13 מדינת ישראל נ' אדרי (19.5.13); בש"פ 54/10 מסארוה נ' מדינת ישראל (8.1.13) אשר על אף שהדברים שם נאמרו במסגרת הליך מעצר, רלוונטיים הם אף לסוגיית הענישה בכללותה.

אשר למדיניות הענישה הנהוגה בעבירת ההתפרצות לדירה: הרי שעל דרך הכלל, דינם של מי שחטאו בעבירות בכגון דא, להישלח לתקופות מאסר שתחילתן 9 חודשים ויכול ויגיעו לכדי שנתיים וחצי ויותר, כך ראה בין היתר: רע"פ 4352/13 פלוני נ' מדינת ישראל, רע"פ 509/11 אבו עדייה נ' מדינת ישראל, רע"פ 3228/12 א' יבגני וסילנקו נ' מדינת ישראל, רע"פ, דימטרי שלפמן נ' מדינת ישראל, רע"פ 2037/08 משיח באזוב נ' מדינת ישראל, רע"פ 7278/10 שאולוב נ' מדינת ישראל, עפ"ג 10297-05-13 אמיל חסן נ' מדינת ישראל, עפ"ג מדינת ישראל 24297-10-09 מדינת ישראל נ' עואד אבו רקייק, ת"פ 40949-0413 מדינת ישראל נ' אלמלך, ת"פ 7177-13-12 מדינת ישראל נ' גיא שמש. עוד ראה עפ"ג 40043-07-17 ברכה נ' מדינת ישראל, שדן בערעור של נאשם שהורשע בהתפרצות, גניבה והפרעה במקום ציבורי ל- 11 חודשים מאסר בפועל, הגם שעברו הפלילי היה זניח. בית המשפט דוחה הערעור באומרו: **"...התוצאה הסופית אליה הגיע בית משפט קמא, היינו 11 חודשי מאסר בפועל איננו מחמיר לאור המעשים שעשה המערער. 11 חודשי מאסר בפועל לעבירת התפרצות וגניבה שביצע המערער הינו עונש ראוי גם ללא האישום השני".**

בשניים מבין שמונת האישומים הנאשם כאמור מבצע את עבירות ההתפרצות אגב נהיגה ברכב בזמן פסילה, כאשר מעולם לא הוציא כדן רישיון כדן. במעשיו אלה פגע הנאשם גם בערכים מוגנים של ביטחון הנהגים בכביש והולכי הרגל וכן בערכים של שלטון ואכיפת חוק. ביחס לכך, לא אחת חזרו בתי המשפט והדגישו את חשיבות המלחמה בקטל בדרכים והצורך להגן על חייהם של נהגים והולכי רגל בכבישי הארץ. עוד נקבע כי על בית המשפט להעלות תרומתו למאבק בתאונות הדרכים, וזאת באמצעות השתתפות ענישה מחמירה על עברייני התעבורה.

על החומרה בה רואות הערכאות השונות את העבירה של נהיגה בזמן פסילה ר' בין היתר את דברי בית המשפט ברע"פ 1211/12 אברהם ישראלי נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו) (15.02.2012):

"נדמה כי אין צורך להרחיב אודות החומרה הכרוכה בנהיגה בזמן פסילה. בביצוע מעשה כזה מסכן הנהג, שכבר הוכיח בעבר כי חוקי התעבורה אינם נר לרגליו, את שלום הציבור - נהגים והולכי רגל כאחד; הוא מבטא זלזול בצווים של בית-המשפט; הוא מוכיח, כי לא ניתן להרחיק אותו נהג מהכביש כל עוד הדבר תלוי ברצונו הטוב ... על כן נקבע בסעיף 67 לפקודת התעבורה, כי 'מי שהודע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רישיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נוהג ברכב שנהיגתו אסורה בלי רישיון לפי פקודה זו ... דינו - מאסר שלוש שנים".

במקום אחר, מכנה בית המשפט העליון את עברייני התנועה הסדרתיים "פצצות מתקתקות" של ממש שלא ניתן לדעת מתי הן תתפוצצנה:

"עבריון תעבורה סדרתי עלול להיות בגדר 'פצצה מתקתקת' לבאי הדרך, שאין לדעת אימתי תתפוצץ ומה מידת הנזק שיגרם כתוצאה מכך... נהיגה בזמן פסילה אינה סטירת לחי לחוק בלבד, אלא סיכון לכולי עלמא, לנהגים ולהולכי הרגל מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי פלוני אסור שיחזיק הגה בידו וינהג ברכב, מעיד הדבר על מסוכנותו על הכביש" (רע"פ 2221/11 שאל הראל נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו) (24.03.2011)).

סקירת הפסיקה הנוהגת **בעבירה של נהיגה בזמן פסילה** מגלה כי העונשים המוטלים על הנאשמים נעים על פני קשת רחבה, החלה מעונשים צופי פני עתיד וכלה בעונשי מאסר לתקופות לא מבוטלות, שיכול ויגיעו אף ל-12 חודשים. עוד ניתן ללמוד כי בנסיבות קלות מתחם העונש ההולם מתחיל מעונשים צופי פני עתיד, ובנסיבות מחמירות יש ויתחיל מחצי שנה ואף למעלה מכך.

כך למשל, ברע"פ 8013/13 **מסעוד נגד מדינת ישראל**, (פורסם בנבו) (18.12.2013), אישר בית המשפט העליון את מתחם העונש הראוי אשר נקבע בבית משפט השלום, ואשר **נע בין 7 ל-20 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון אישר גם את **עונש המאסר בפועל למשך 12 חודשים** אשר הוטל על הנאשם בעל עבר תעבורתי מכביד ואשר הורשע בעבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא ביטוח תקף, ונהיגה ללא רישיון נהיגה תקף יותר מ-12 חודשים. לא זו אף זו, אלא שנקבע כי עונש זה אינו חמור, והריהו כורח הנסיבות. עוד ר' עפ"ת (מחוזי באר שבע) 59810-07-12 **דרור אביטל נגד מדינת ישראל**, עפ"ת (מחוזי באר שבע) 43966-08-13 **ח'אלד זידאן נגד מדינת ישראל**, רע"פ 4477/11 **נחמן נגד מדינת ישראל**, עפ"ג 59064-02-16 **שושן נ' מדינת ישראל**.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים כמכלול הינה משמעותית. ראש וראשונה יש ליתן הדעת לריבוי העבירות בהן הורשע הנאשם על פני תקופה קצרה יחסית של כחודשיים בלבד. רצף העבירות מלמד כי בתקופה האמורה הנאשם עסק בהתפרצות לדירות מגורים וצבירת רכוש על חשבון הזולת כמשלח ידו. דוגמא מוחשית לכך ניתן לראות במפורט באישומים 5, 6 ו-7 אשר מבוצעים באותן השעות ובקרבה גיאוגרפית. לא ניתן לדעת איזו התפרצות בוצעה ראשונה באופן כרונוולוגי. יחד עם זאת הסיטואציה שבה הנאשם יוצא מדירה אחת כשברשותו תכשיטים מחשבים ורכוש נוסף, וחלף הפסקת העשייה הפלילית, הלה נכנס לרכב ונוסע לדירה אחרת אליה יתפרץ וממנה יגנוב רכוש רב מדברת בעד עצמה. עוד יש בכך גם ללמד על תעוזה לא מעטה והביטחון שחש הנאשם לפעול באותה עת, מבלי להיתפס.

עוד יש ליתן הדעת להיקף הרכוש וטיב הרכוש שנגנב על ידי הנאשם באישומים השונים באשר זה לקח מכל הבא ליד, בדגש על רכוש שעל פני הדברים ומחד שוויו רב, ומאידך "סחירותו" גבוהה וניתן למוכרו בקלות יחסית. הדברים אמורים בנוגע לתכשיטים (כך ר' אישומים ראשון, שני, חמישי, שישי ושמיני), מחשבים ניידים או מכשירים אלקטרוניים (ר' אישום ראשון, חמישי, שישי), צ'קים, כסף מזומן ומסמכים רשמיים, בכללם דרכונים, תעודות זהות וכיוצא באלה.

לא רק את השווי הממוני הישיר של הרכוש שגנב הנאשם יש לקחת בחשבון, אלא גם נזקים פוטנציאליים עקיפים. הדברים אמורים בשים לב לכך שמחשבים ניידים משמשים לרוב את בעליהם לאחסון מידע רב, בין אם המדובר

במסמכים אישיים, בין אם בתמונות ובין אם קבצים שאינם ניתנים לשחזור. הדברים אמורים גם ביחס לתעודות ולמסמכים אישיים אשר הצורך בהוצאתם מחדש יכול לגרום טרדה ואובדן זמן לקורבן אשר ממילא רכשו נפגע. גנבתם של מסמכי זיהוי אישיים, לרבות צ'קים פתוחים, יכול ולו ברמה הפוטנציאלית לאפשר ביצוע עבירות עתידיות.

הנאשם גר בתל שבע אך לא הגביל עצמו ל"סמכות המקומית" באזור מגוריו. כך באישום הראשון הלה מתפרץ לבית ביישוב צפניה אשר נמצא בסמיכות לשדה התעופה בן גוריון, באישום הרביעי הלה מתפרץ ליישוב תלמי יחיאל סמוך לצומת ראם, ואילו ביתרת האישומים הלה פועל ביישובים מבועים, תלמי יחיאל וניר עקיבא, אשר גם הם רחוקים עשרות קילומטרים ממקום מגוריו בתל שבע.

חומרה יתרה מוצא בית המשפט בעובדה שבאישומים הרביעי והחמישי הנאשם מבצע את המיוחס לו תוך הסתייעות ברכב שבו הוא נהג בזמן פסילה. מידת הפגיעה של הנאשם בערך המוגן של ביטחון הציבור והמשתמשים בכביש בעבירות אלו הינה גבוהה. הדברים אמורים ראשית בשים לב לכך שמדובר במי שמעולם לא הוכשר תיאורטית או מעשית להוציא רישיון שכזה. הדברים אמורים בשים לב לכך שהנאשם נהג נהיגה ארוכה ממקום מגוריו למקום ביצוע העבירה, מרחק אשר כאמור מגיע לכדי עשרות קילומטרים. הדברים אמורים בכך שעניין לנו במי שנפסל על ידי בית המשפט מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה ובכך מוכיח בדרך אחרת כי אין עליו מורא מפני החוק או מפני צווים שיפוטניים שהוצאו כנגדו. עוד יש ליתן הדעת לשילוב המסוכן של מי אשר נהג ברכב אגב ביצוע עבירות התפרצות ונטילת רכוש גנוב. המדובר ב"שילוב רע" שלא אחת הוביל לניהול מרדפים שהסתיימו בפגיעות בנפש וברכוש, והיו דברים מעולם.

לא ברור מה הרקע לביצוע מעשים אלו של הנאשם ואף לא אחד מהצדדים האיר את עיניו של בית המשפט. במצב דברים שכזה אין לו לבית המשפט אלא מה שמונח לפניו, והתמונה הנלמדת הינה ביצוע עבירות רכוש במדרג הגבוה מתוך תאוות בצע גרידא.

מנגד ולקולא תילקח בחשבון העובדה כי הנאשם מבצע את המיוחס לו לבדו. המדובר בעבירות המבוצעות שלא בתחום רב, שלא לומר בדרך פרימיטיבית כאשר על פי רוב הנאשם ניפץ או הזיז את אחת משמשות הבית וכך נכנס פנימה. חלק מהרכוש נתפס ברשותו של הנאשם והוחזר אם כי לא ניתן לדעת בכמה רכוש מדובר.

עוד יש ליתן הדעת לעובדה כי הנאשם וידא טרם כניסתו אל תוך הבית כי אין אנשים בתוכו. יש בכך כדי לצמצם משמעותית את הסיכון שאירוע זה יתדרדר לכדי אלימות של ממש. ודוק, בית המשפט אינו סבור שיש לתת להתנהלותו זו של הנאשם משקל כה מכריע כפי שביקש בא כוחו לעשות כן. הדברים אמורים מתוך כך שזהו אינטרס ראשון במעלה גם של הנאשם לוודא שאין אנשים בבית באופן שהסיכויים שלו להיתפס יצטמצמו עד מאוד. הדברים אמורים מקל וחומר על רקע שיטת ההתפרצות ה"רועשת" של הנאשם שכללה ניפוץ אחת משמשות הבית. עוד יוער כי אין מחלוקת שהפגיעה בביטחון האישי של הקורבן מתעצמת ומתחזקת היה וזה נתקל פנים אל פנים עם הפורץ. יחד עם זאת אין לומר כי לא נגרמת לקורבן פגיעה ואף פגיעה ממשית בתחושת הביטחון שלו, בסיטואציה שבה זה נוכח כי ביתו נפרץ, ונברו והפכו בחפציו האישיים אף מבלי להיתקל בפורץ.

מכל המקובץ לעיל הינני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון (התפרצות וגנבה) נע בין 10 ל-22 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין האישומים השני והשלישי (שתי התפרצויות ושתי גנבות ברצף בזמן ובמקום) יחדיו נע בין 16 ל-36 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין האישומים הרביעי (התפרצות ללא גנבה תוך נהיגה בזמן פסילה למקום מרוחק ממקום מגוריו) נע בין 12 ל-28 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין אישומים 5, 6 ו-7 (שלוש התפרצויות המבוצעות ברצף בזמן ובמקום תוך נהיגה בזמן פסילה) נע בין 20 ל-40 חודשים.

מתחם העונש ההולם בגין האישום השמיני (גנבה, התפרצות והפרעה לשוטר) נע בין 12 ל-22 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים ולקולא תילקח בחשבון הודאתו, הודאה שיש בה משום הבעת חרטה ונטילת אחריות. עוד יש בהודעה זו משום חיסכון בזמן שיפוטי יקר, דבר המקבל משנה תוקף נוכח ריבוי האישומים וריבוי עדי התביעה. לנאשם, כפי הנלמד מטיעוני בא כוחו, נסיבות חיים מורכבות וקשות, בדגש על העדר דמות בוגרת, מציבת גבולות ותומכת. בעקבות מעצרו של הנאשם בגין מעורבותו בתיק זה בוטלו אירוסיו. הנאשם בן 23 ונמנה עם אוכלוסיית "הבגירים הצעירים", על ההתייחסות של הפסיקה הגורר שיוך שכזה.

מנגד ולחומרא יש ליתן הדעת לעברו הפלילי של הנאשם. לכאורה עניין לנו בנאשם שלחובתו רק שתי הרשעות. יחד עם זאת עיון מדוקדק מלמד כי הנאשם, חרף גילו הצעיר, חטא במספר רב של עבירות והספיק לרצות עונשי מאסר ממושכים. כך, במסגרת הרשעתו בת"פ (מחוזי ב"ש) 15494-04-12 הורשע הנאשם בעבירות של התפרצות לדירת מגורים, ניסיון התפרצות לדירת מגורים וסיכון חיי אדם בנתיב תחבורה לצד עבירות נלוות, ונגזרו עליו **34 חודשים** מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

במסגרת תיקו האחרון לפני מותב זה בת"פ 45342-10-15 הורשע הנאשם בעבירה של קבלת רכב גנוב והושת עליו עונש מאסר בפועל לתקופה של 9 חודשים לצד ענישה נלווית ומאסרים מותנים שהינם חבי-הפעלה בעניינו.

נמצא כי הליכים פליליים קודמים, לרבות עונשי מאסר ממושכים ומאסרים מותנים, לא היה בהם כדי להרתיע הנאשם מלשוב ולחטוא בעבירות רכוש ואף ביתר שאת.

בתיק זה לא הוגש תסקיר, ומשכך לא נפרשו מלוא הנתונים הצריכים לעניין לפני בית המשפט, בדגש על מידת הזדקקותו של הנאשם להליך טיפולי ויכולתו להירתם להליך שכזה. בין כך ובין כך אין לדבר על הליכי שיקום שבגינם יש

לחרוג מטה ממתחם העונש ההולם. היעדרו של הליך טיפולי מותיר בעינם את כל אותם מאפייני אישיות וגורמי סיכון שהביאו הנאשם עד כה לפעול בדרך עבריינית. העבר הפלילי יחד עם האמור לעיל יש בו כדי לתת משקל לא מבוטל לשיקולי הרתעת היחיד.

אשר לאופן הפעלתם של המאסרים המותנים, על דרך הכלל בהתאם להוראת סעיף 58 לחוק העונשין ובהתאם לפסיקה הנוהגת יש להפעילם במצטבר לכל עונש. בעניינו של הנאשם שלפניי, בשים לב לעונש שייגזר עליו בגין התיק שבכותרת, בהצטרף להודאתו אשר נכון וראוי שתבוא לידי ביטוי גם ביחס לסוגיה דנן, ומטעמים שלפנים משורת הדין אלו יופעלו מרביתם בחופף לעונש שייגזר עליו בגין התיק שבכותרת.

הכוח המניע שבעבירות רכוש הינו כלכלי בעיקרו, ומשכך יש צורך בהשתתם של עיצומים כספיים כואבים שיהיה בהם כדי ללמד בדבר חוסר הכדאיות בצבירת הון בדרך מהירה וקלה על חשבון הזולת.

בעניינו של הנאשם שלפניי עיצומים אלו יהיו מתונים יחסית וזאת בהתחשב במצבו הסוציו-אקונומי הנטען ועל מנת להקל על דרכו לאחר שישתחרר מן המאסר, בפרט נוכח היותו פסול מלנהוג, בין אם מכוח תיקים קודמים ובין אם נוכח פסילה שתושט עליו על ידי מותב זה.

שילוב המקובץ לעיל יש בו כדי למקם את עונשו של הנאשם במרכזם של כל אחד מן המתחמים שאותם קבע בית המשפט אם לא בשליש העליון שלהם.

ודוק, חישוב אריתמטי של עונשים אלו יכול והיה מביא את עונשו של הנאשם לכדי למעלה מתשע ואף מעבר לכך. כפי שצוין בפתח הדיון בסופם של דברים יבצע בית המשפט חפיפה ואף חפיפה משמעותית של העונשים כאמור בסעיף 40ג(ב) סיפא יחד עם 40ג(ג) לחוק העונשין. בכך גם יינתן ביטוי נוסף לסמיכות האירועים ולדמיון שביניהם בלי לחתור תחת קביעתם של מתחמים נפרדים. בכך כאמור גם יישמר יחס פרופורציונאלי בין מספר העבירות, תדירותן והזיקה ביניהן, לבין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם.

סוף דבר מכל המקובץ לעיל הינני לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 47 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 14.2.17.

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן עשרה חודשים מת"פ 45342-10-15 כך שחמישה חודשים ממנו יהיו במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א לעיל והיתרה בחופף. כמו כן מורה על הפעלת מאסר מותנה בן חמישה חודשים אף הוא מת"פ 45342-10-15 בחופף לעונש המאסר האמור בסעיף א לעיל.

ג. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 4 חודשים מת"פ 2995-10-15 בחופף לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל. סה"כ יהיה על הנאשם לרצות 52 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו.

ד. חמישה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון או

עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה.

ה. עשרה חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסוג פשע או עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

ו. 12 חודשים פסילה בפועל מלהחזיק או מלהוציא רישיון נהיגה. פסילה זו תחול מיום שחרורו ותהיה במצטבר לכל עונש פסילה אחר. אין לנאשם רישיון נהיגה להפקיד.

ז. 1,000 ₪ פיצוי לכל אחד מהמתלוננים באישומים השונים: ע.ת. 2, ע.ת. 12, ע.ת. 5, ע.ת. 10, ע.ת. 1, ע.ת. 3, ע.ת. 7, המתלונן באישום 7 (ע"פ פרטים אותם תעביר המאשימה לתיק בית המשפט) ובסה"כ 8,000 ₪ פיצוי. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל מיום 1.1.19.

ח. 2,000 ₪ קנס או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.1.19.

ט. שישה חודשים פסילה על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות של נהיגה בזמן פסילה או נהיגה ללא רישיון נהיגה.

י. מורה על הפעלת התחייבות על סך 5,000 ₪ מת"פ 15-10-45342. התחייבות זו תשולם עד ליום 1.6.19. ככל שהתחייבות זו לא תשולם, יהיה על הנאשם לרצות 20 ימי מעצר תמורתה.

הרכב מסוג ניסאן מס' רישוי 95-663-14 שנתפס כמוצג יושב לבעליו בהתאם לנהלים. ב"כ הנאשם יגיש בקשה מסודרת להחזרת יתרת המוצגים שנתפסו וששייכים לנאשם ולבני משפחתו. נרשמה התייחסותו של ב"כ המאשימה בעל פה, לפיה אין התנגדות להשבת כלי העבודה אשר שייכים לנאשם ומשפחתו. ביחס ליתרת המוצגים, ניתן צו כללי: להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י' חשוון תשע"ח, 30/10/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט